

Wim van Eijnsbergen

Willem (Wim) van Eijnsbergen werd geboren op 29 augustus 1915 in Rotterdam. Hij was de zoon van Geertruij Christina van Eijnsbergen. Hij had een zus Alie (1909) en een broer Toon (1901).

Op 27 februari 1919 werd Groep 19 De Trekvogels opgericht in Rotterdam. De groep was onderdeel van de Nederlandsche Christelijke Vereeniging van Padvinders (NCVP). De groep droeg een zwarte das met een paarse rand. De groep had in 1935 haar troeplokaal op Voorstraat 15. Toon werd in 1936 groepsleider en in 1937 Oubaas. Alie was Akela en Wim werd in september 1936 verkennerleider en was daarnaast voortrekker.

Tijdens de mobilisatie werden Toon en Wim lid van de luchtbescherming. In mei 1940 waren ze op hun positie, een hoog gebouw. Voor Wim was dat het Eneco gebouw aan de Rochussenstraat en voor Toon de elektriciteitscentrale aan de Sint Jobsstraat. Toen de Duitsers binnen vielen gebeurde dat met vliegtuigen die landden op het vliegveld Waalhaven. Op dat ogenblik stond er een batterij veld geschut in het Kralingse Bos. Op de een of andere manier is er contact ontstaan tussen de veldbatterij en de Luchtbescherming. Van af hun hoge positie hadden zij vrij zicht op de activiteiten op Vliegveld Waalhaven. Via hun kompas of plotter tafel gaven zij de positie van de gelande en of geparkeerde Duitse Heinkels en transportvliegtuigen door aan de veld batterij na een schot werd de correctie uitgemeten, waarna het vliegtuig werd vernield. Kort na de capitulatie ontving Wim een brief van de commandant van de veldbatterij, die hem bedankte voor de nauwgezette samenwerking, maar hem teven verzocht hierover met niemand te praten omdat men wel verwachtte dat de Duitsers nogal kwaad zouden zijn op die genen die hen zoveel verliezen had bezorgd. Het feit dat zij burgers waren maakte het nog onberekenbaarder.

Na een oproep van de luchtbescherming op 10 mei 1940 aan de 19e Rotterdamse groep, hebben zich acht padvindsters gemeld, onder wie Toon en Wim. Zij werden in twee ploegen gesplitst. Hun diensten bestonden in het betrekken van een observatiepost op het hoogste gedeelte van de elektriciteitscentrale aan de Galileistraat, het verrichten van ordonnancediensten tussen de verschillende posten op de fabrieksterreinen, het melden van bominslagen en het naderen van Duitse vliegtuigen, zodat de fabriekssirenes in werking gesteld konden worden. Ze deden onder andere melding van bominslagen op de Heemraadsingel en Schietbaanlaan, inslagen bij Rotterdam Lloyd en brand bij de BPM en

het bombardement op Netam en de loods van de fa. Muller. Toen het werk te gevaarlijk werd, werd hun dienst opgeheven. Daarna verrichten een aantal van hen zelfstandige diensten in de stad. Wim hielp onder andere bij het Israëlich ziekenhuis op de schietbaanlaan.

W.v.Eynsbergen: heeft geholpen in het Ibr. Ziekenhuis, Schietbaanlaan; v moest den volgenden dag weer naar zijn kantoor.

Bij verschillende ziekenhuizen in Rotterdam werd tijdens de oorlog een brandwacht ingesteld die tot taak had om in noodgevallen de patiënten te verhuizen naar niet getroffen verdiepingen of vleugels. Ook in het Ziekenhuis Eudokia aan de Bergweg/Bergsingel in Rotterdam was dit het geval. Leden van verschillende Scoutinggroepen in

Rotterdam kwamen hier in de oorlog samen om de brandwacht te vormden. Wim was commandant bij de Eudokia wacht. Op de zolder van het ziekenhuis werd geslapen en op deze manier wisten een aantal leden, die op waren geroepen om in Duitsland te gaan werken, onder te duiken en de oorlog te overleven. De leden van de brandwacht droegen een armband en hadden een bewijs van vrije doorgang.

Wim, Toon en Alie speelden alle drie ook een behoorlijke rol in het Rotterdamse verzet.

Op 6 mei 1945 werd Rotterdam bevrijd en trokken Britse en Canadese troepen Rotterdam binnen. Direct na de bevrijding werden padvinders in Rotterdam actief in de Padvindershulpdienst. De August Herman Franckenschool aan de Hofdijk 11 was de centrale post en vanuit hier kregen de scouts opdracht om assistentie te verlenen, bv bij het hoofdbureau van politie, bij het stadhuis, in ziekenhuizen, voedseluitdeling enz. Op 10 mei 1945 kwam de *Padvinders Postdienst (PPD)* als onderdeel van de Jeugdhulp Rotterdam op gang. Ook de PPD was in de school gevestigd en heeft gefunctioneerd tot 25 mei 1945, toen

de PTT weer in staat was de postbezorging zelf op te pakken. Wim sneed hiervoor de postzegels litho. Wim, Toon en Alie waren actief in de hulpverlening.

Wim, Ton en Alie ontvingen het insigne Nationale Diensten en kregen ook alle drie de Prins Bernhard-das. Wim ontving de medaille Luchtbescherming, die na de bevrijding als onderscheiding is uitgereikt aan leden van de Luchtbeschermingsdienst.

Wim is overleden op 27 april 1986 in Rotterdam.

Meer informatie

[Geboorte Willem van Eijnsbergen op 29 augustus 1915 te Rotterdam » Open Archieven](#)

[Lischgroep - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Calandtroep - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[10273 Gestempeld te Rotterdam. - Oorlogsverzetsmuseum Rotterdam \(40-45nu.nl\)](#)

[10274 \(geen beschrijving\) - Oorlogsverzetsmuseum Rotterdam \(40-45nu.nl\)](#)

[10284 \(geen beschrijving\) - Oorlogsverzetsmuseum Rotterdam \(40-45nu.nl\)](#)

[10275 Bewijs van lidmaatschap van Willem van Eijnsbergen van de Luchtbeschermingsdienst van ziekenhuis Eudokia aan de ... - Oorlogsverzetsmuseum Rotterdam \(40-45nu.nl\)](#)

[10291 Mouwband gedragen door een lid van de Luchtvaart van het Ziekenhuis Eudokia aan de Bergweg/Bergsingel in Rotterdam. ... - Oorlogsverzetsmuseum Rotterdam \(40-45nu.nl\) Stadsarchief Rotterdam | Zoeken in archieven](#)

[10284 verslag inzet padvinders mei 1940 - Oorlogsverzetsmuseum Rotterdam](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no. 8, 1936 » 1936-09 - Pag. 24 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 25, 1939, no 11, 1939 » 1939-12 - Pag. 32 | Delpher](#)

Informatie P. van Eijnsbergen, zoon van W. van Eijnsbergen

[Algemeen Dagblad » 03 mei 1986 - Art. 139 | Delpher](#)

[Rotterdamsch nieuwsblad » 16 maa 1939 - Art. 240 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.